

Előfizetési árak helyben és vidéken

Egy évre . . . 12 korona
Félévre . . . 6 korona
Negyedévre . . . 3 korona
Egyes szám ára 12 fillér.

Megjelenik vasárnap és
csütörtök reggel.

HATÁRŐR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Ujvidék.

Petőfi-utca 47. szám,

ahova a lap szellemi s anyagi részét illető közlemények küldendők.

Ilyen közleményeket és megkereséseket lapunk nyomdája is elfogad

Az Országos Függetlenségi és 48-as Párt Délvidéki és Alföldi Függetlenségi Párt Ujvidéki Hivatalos Lapja.

A biz. tagválasztások ellen.

Mint legutolsó, m. évi számban jeleztük, a dec. 11-iki tvh. biz. tagválasztások ellen beadatott a felebbezés az első sorban illetékes forumhoz, az igazoló választmányhoz. Hogy itt mi sors vár rá, teljes pozitívással már most megtudjuk mondani. Ámde a felebbezés végleges elintézésére hivatott legfelsőbb forum: a közigazgatási bíróságnak a törvényben gyökerező igazságossága előre eloszlatja enémű kételyeinket, mert napnál világosabban, tényekkel és tanukkal igazolt, tehát a munkapárt hivatalos organuma által is hiába megcáfoltnak mondott — törvénytelenségek nem egy, de számos esetekövevei, hogy a választó polgárok jogán és szabadságán ejtett sérelem és szégyenfolt a törvény teljes szigorával megtoroltassék s a dec. 11-iki választások az egész vonalon megsemmisíttessenek. S mert nemesak Ujvidék városát érdekli, de hogy tudomást szerezzen az itt végbement sok jog és törvénytíprásról az ország is, bizonyosságul annak, hogy a mai kormányzat alatt milyen választások lehetségesek a szabad és alkotmányosnak hirdetett magyar államban, egész terjedelmében imitt közöljük:

„Ujvidék város törvényhatósági bizottsági tagjainak megválasztására vonatkozó és 1911. évi december hó 11-én végbement *választási eljárás* ellen a következő megokolt *panasszal* élünk:

Hermann Ottó mondotta egyszer, hogy a magyar közigazgatás nem egyéb, mint az utcán csatangoló rima s végzetlenül elszomorító, hogy ezt, mintha csak a mi szép határvárosunkra mondotta volna. Hihetetlenül súlyos szavak ezek, de aki látta az ujvidéki törvényhatósági bizottsági tagok választásánál a hatalmi vágyban tobzódó közigazgatási önkénylázító törvénytelenségének szinte végnélküli sorozatát — a népjogok ellen: az könnyen megérti Hermann Ottó híres mondását. Ugyan milyen lehetett az a korszak, amelyből ez a sujtó megbélyegzés merített?

Magyarország közeli multjának két korszaka volt ez; az egyik az volt, amely harminc esztendeig hordta a szabadelvű nevet s ennek ellenére alatta mégis az ország demokratikus szabadsága: a vér és könny, a zsarnokság és korrupció, a dőlty és bizantinizmus csatangoló koszorúja lett. Ez a korszak, ahol szabadságot vett észre: azt megfojtotta, ahol meggyőződést: azt letorkolta; ahol szegénységet: azt megvette; ahol jogos ellenállást: azt véresre verte — és ahol minden fegyverből kifogyott: ott derűre-borura vesztegetett. John Stuart Mill híres elvét pedig a szabadelvűségre akképpen alkal-

mazta, hogy minél több szabadság: a pénzszerzésben — és minél több szabadság: a bitor önkényben.

A másik korszak pedig az volt, amikor az alkotmány koporsója előtt vadul tolongtak a császári abszolútizmus perditai, az áruba bocsátott hitvallás és a megfizetett lélek zsvány lelkiismerete. A törvényhozás szuverenitása és a falusi kisbíró hatalma egyformán kezeltetett, de a legundorított mégis az volt, hogy akik azelőtt a barikádokon állottak: azok lettek első szolgái a darabont uralomnak, akik aztán az ujságírás kéjhölgyeivel készen állottak arra, hogy fertőző ölelésekkel megfojtsák a magyar szabadságot.

Szükségünk volt erre a rövid történelmi korfestésre, hogy megérthessük azt, ami december 11-én Ujvidéken történt. Mi, a nép azt hittük, hogy ezek a gyász-korszakok végképpen eltemetődték és sose hittük, hogy a népjogok ellenségei még egyszer erőt merítenek: a népjogok elleni harcra.

Azonban szó sincs róla: a nép tudja azt, hogy az ujvidéki munkapártiak egy pillanatig se üzhették végzetes törvénytelenségeiket, ha a feltámadt rendszer budapesti végrehajtó hatalmának a köpenyegébe bele nem kapaszkodhatnának. Ez az elbizakodás az alapja minden gyáva bátorságuknak és minden, a vért felkorbácsoló lázító tetteiknek.

Ezek után pedig foglaljuk pragmatikus sorrendbe az elkövetett törvénytelenségeknek és népjog-típrásoknak szinte véghetetlen sorozatát.

1.

A választás nyilvános jellegének megsértése.

A törvény szerint „a választás a szavazók nevének és lakhelyének nyilvános feljegyzése mellett történik“ (1886. XXI. t. c. 37. §.) — amit a törvény indoklása szerint akképpen kell érteni, hogy *magából a választási helyiségből és annak környékéről senki kizárva ne legyen.*

A választás nyilvánosságát tehát maga a törvény parancsolja meg, de megállapítható, hogy ez a nyilvánosság az Ujvidéken december hó 11-én lefolyt választásoknál a legnagyobb mértékben megsértetett. Megsértetett pedig azért, hogy a választási helyiségek és nagy körzetben arra vivő utcai környéke, rendőrkordonokkal a nyilvánosság elől teljesen el voltak zárva, aminek következtében aztán a választási helyiségbe, de még az oda vezető utcába se — senki istenfia be nem tehetette lábát.

Azaz, hogy értsük meg egymást: csak a függetlenségi és 48 párti választók — akiknek a törvényhatósági bizottsági tagságra külön jelöltjeik voltak — csak ezek nem teheték be a lábukat,

míg a munkapártiak — választók és nem választók — rajképpen nyüzsgöghettek ott. A választási elnökök ugyanis akképpen cselekedtek, hogy a rendőrkordon által elkerített zárt területekre és választási helyiségekbe ugynevezett „paszpartukat“ adtak ki, amely paszpartusok aztán a választási helyiségekben, a kordonokon belül és kívül, mind a három választási kerületben szabadon járhattak-keihettek. Ámde *ilyen paszpartukat az I. és II. kerületben az ellenzék emberei közül egyetlenegynek sem adtak*, — a III. kerületben pedig csak ötöt — tizenöt munkapártival szemben.

Már maga az a tény, hogy a választási elnökök a választások nyilvános kerületét zárt kerületekké tették: a választás nyilvánosságának a legnagyobb mértékben való megsértése, amit csak tetézt a választási elnököknek azok a bitor önkényű intézkedései, hogy az elzárt kerületeken a maguk képére teremtettek nyilvánosságot. Ez azonban nem a törvény által megkívánt nyilvánosság volt, hanem kizárólag csak *munkapárti nyilvánosság.*

Ez pedig mit jelent? Jelenti azt, hogy az ellenzéki szavazó polgároknak a kormánypárt egész kortes táborán kellett keresztül hatolni az utca elzárt és a választási épület sikátoros részeibe és magába a választási helyiségekbe. Ezekre a helyekre az ellenzéki szavazó polgárokat senki el nem kisérhette és így őket a leggyilkosabb terrorizálásoktól és a választók lelkiismerete ellen intézett bitang támadásoktól senki meg nem védelmezhetette.

Ha azután a magára maradt szavazó polgár hős volt: akkor megmaradt elvei és jelöltjei mellett, — de amíg hivatali és gazdasági függőségek vannak az életben — ilyenek pedig mindig vannak és lesznek: addig ki kívánhatja azt, hogy a kormányoktól, a hatóságoktól, de ezenkívül is az életnek annyi egyéb bajától függő szavazópolgárok félistenek legyenek és hogy saját egyéni és családi boldogulásukat feláldozzák politikai meggyőződésükért!

Hogy az ellenzéki választópolgárok lelkiismerete minő bravó támadásoknak volt kitéve addig, amíg ezeken a munkapárti vesszőfutásokon keresztül az urnáig elérhettek: azt panaszunk III. részében soroljuk föl részletesen s itt csak azt bizonyítjuk még, hogy az a munkapárti nyilvánosság, akik paszpartut kaptak, de akiket a nép találóan *bárcsoknak* nevezett el: kikből állott?

Az I. választókerületben a munkapárt valamennyi törvényhatósági bizottsági tagjelöltje kapott bárca-paszpartut, tehát kaptak a következők: Menrath József, Siebold Ádám, Urbán Ignác, Kurz Kor-

nél, dr. Mayer Oszkár, Hoffmann Miksa és ezenkívül a következő munkapártiak: Cseilkovics Vilmos, Lehrer Vilmos, Piu-kovich Sándor, Koller Károly, Schubert Márton, Weisz János, Winkle István, Dr. Palmay Gyula és ezenkívül még van harminc munkapárti, akiket itt névszerint elő nem sorolhatunk.

A II. választókerületben Balassa Henrik kivételével szintén valamennyi, tehát a következő munkapárti jelöltek kaptak paszpartut u. m. Gerich István, Dr. Freund Ede, Linarics Vilmos, Dr. Gál Ödön, Herzog István, Lebherz Károly és ezenkívül a következő munkapárti kortesek u. m. Dr. Handler Zsigmond, Dr. Resch Ferenc, Id. Mudri János, Dr. Kassovitz Ármán, Dr. Ehschleger Dezső, Lütze Gusztáv, Königstädler Béla, Dr. Kungl Károly, Szalkai Sándor, Grossinger János és még vagy tíz munkapárti.

A III. kerületben mintegy husz munkapárti (köztük az összes jelöltek) kapott paszpartut, és csak ebben a kerületben kaptak az ellenzékiek is kivételesen ötöt.

Az itt elősorolt adatokkal hitelesen bizonyítva van, hogy a választás nyilvánossága háromszorosan lett megsértve, még pedig:

a) Először azért, hogy a szavazás helyiségei és környékei rendőrkordonokkal vétekül körül és zártak el.

b) Másodszor azért, hogy az akképpen elzárt területekre paszpartuk adtak ki és

c) Harmadszor, hogy a paszpartuk csak munkapárti jelölteknek, kor eseknek adták ki.

Kétségtelen lévén így a választás nyilvánosságának a megsértése: többé aziránt se lehet kétség, hogy a választás már ebből az *egyetlenegy* okból is föltétlenül megsemmisítendő.

II.

A szavazás titkos jellegének a megsértése.

Világosan mondja a törvény: „a választás a szavazók nevének és lakhelyének nyilvános feljegyzése mellett, személyesen beadott *szavazatlapon* által történik.” (1886. XXI. L. C. 37. §.)

Nem kell bizonyítani, hogy a szavazatlapon által való szavazás alatt *titkos szavazást* ért a törvény; ilyennek mondja azt a törvény miniszteri indoklása. (Képviselőházi irományok: 139. szám. 1886.) ilyennek a belügyminiszter határozatai, a 25 éves országos gyakorlat, a közigazgatási jog valamennyi tudományos művelője és végül a közigazgatási Biróság döntvénye.

Nagyon jellemző azonban, hogy az újvidéki munkapárt már hetekkel a választások előtt azt hirdette és az ide A. alatt mellékelte lapjában azt bizonyította, hogy a szavazatlapon által való szavazás alatt *nyílt* szavazást ért a törvény. Ezek a munkapárti híresztelések a szavazók félemlítésére találtattak ki azzal a cézzel, hogy azok a választópolgárok, akik a városi polgári párt jelöltjeire akarnak leadni a voksukat: azok — visszaradva a nyílt szavazástól — ne jöjjenek el szavazni.

A munkapártnak ez a kalkulációja példátlan izgalmat okozott Újvidéken és midőn ennek ellenében — a választópolgárság felvilágosítására — a B. alatt osatolt Határőrben a közigazgatási bíróság

döntvényeivel megcáfolhatatlanul bebizonyítottuk azt, hogy a szavazatlapon által való szavazásnak titkos jellegének kell lenni: akkor a munkapárti korifeusok cinikusan azt felelték, hogy tudjuk mi azt jól, hogy a szavazás titkos, de majd találunk azért módot arra, hogy mindenkinél megtudjuk azt, hogy ki hova szavaz. Találtak is. Csak meg kell nézni a kinyomatott lapokat, az úgynevezett „Flusszpapírra” nyomottakat és a másik: tallérnagyságukat, amelyeken a jelöltek nevei a szavazólap hátulján épp úgy olvashatók, mint az előlapon; avagy meg kell nézni azokat a külön nyomdai technikával nyomott szavazólapokat, amelyeknek a jegyes volta már öt lépésről elárulja azt, hogy ki melyik párt jelöltjére fog szavazni. Ezek a jegyes szavazólapok a III. negyedbeli szerb munkapárt szavazólapjai voltak.

A törvény becsületessége sokszor nem védekezik az emberek gazságával szemben, mert a jelen esetben nyilvánvaló, hogy nem a törvény csalta meg a polgároknak benne vetett bizalmát, hanem azok a munkapárti emberek, akik Újvidéken a törvényhatósági bizottsági tagok választásánál vezetőszeret játsoztak.

Kétségtelen azonban, hogy az ilyen átlátszó, a szavazólap másik oldalán is elolvasható és nyomdai külön jegyekkel ellátott szavazólapokról a választási elnök már az első pillanatra tudomást szerezhet arról, hogy a választó kire szavazott, — már pedig ebben a választás a következő közigazgatási bírósági döntvény szerint föltétlenül megsemmisítendő:

„Ha a törvényhatósági bizottsági tagválasztásnál a beadott szavazatlaponkat a választási elnök az átvétel alkalmával megtekintette és azok tartalmáról, valamint arról is, hogy a megjelent választó kire szavazott, tudomást szerzett és ilyképpen a szavazás titkos jellege meg nem óvatott: a választás megsemmisítendő.” (K. B. 2356/1899. sz. határozata, 203 f. sz. döntvény.)

A szavazás titkos jellege azonban nemcsak általánosságban, a szavazatlapon átlátszó nyomdai minősége következtében sértetett meg, hanem sértetett az még részint a választási elnököknek, részint másoknak törvénytelen ténykedései következtében is és amelyeknek föltétlenül a választás megsemmisítését kell maguk után vonniok — mind a három választási kerületben. Ilyenek a következők:

Az összes városi tisztviselők — polgármesteri parancsra, — *nyíltan kiterítve* adták be szavazólapjaikat és a beadásnál a főszámvevői állás elnyerése fejében munkapártivá lett Schubert Márton városi alszámvevő bizatott meg azzal az ellenőrzéssel, hogy ki hova szavaz?

Megjegyezzük, hogy a kiterített szavazatlapon által való szavazás ellenkezik a törvény azon intenciójával, hogy a szavazásnak föltétlenül titkosnak kell lenni és így a kiterített szavazásnál a választás még abban az esetben is megsemmisítendő, ha erre a szavazópolgárt külön senki sem kényszerítette. Megsemmisítendő, mert a szavazás titkos jellege (amit a törvény föltétlenül megkövetel) meg nem óvatott.

Magyar államvasut hivatalnokai, főnökeik vezérlete és ellenőrzése alatt természetileg vettek részt a választásban és kénytelenek voltak a kezökbe nyomott munkapárti átlátszó szavazólapokkal szavazni. Koller Károly államvasuti főtiszt különös érdemeket akart magának szerezni és ugylátszik vissza akarta szerezni a volt állomá főnöki állását, mert a szavazásra jogosult államvasuti hivatalnokok külön kiírt listájával ott állt a választóhelyiség ajtajában és ellenőrizte azt, hogy ki hova szavaz, minden államvasuti hivatalnok szavazólapját megnézte és amelyen törlés, vagy amely ellenzéki szavazólap volt, azt elvette és a helyébe kezébe nyomta az átlátszó „Flusszpapíros” szavazólapot. Hogy ez a jó kondüitekre pályázó ex-állomásfőnök milyen vakmerően és szemérmetlenül járt el, bizonyítja az, hogy még vele egyenrangú, de magasabb osztályban levő, tehát neki előjáró Batog Salamon kezéből is kikapta a szavazólapot és helyébe a munkapárti jelöltek neveit tartalmazó átlátszó szavazati lapot nyomott kezébe. Balog Salamon aztán ezzel a kezébe nyomott szavazólapal ment szavazni.

Schubert Márton, ez a renegát volt függetlenségi, az ajtóban állva minden egyes választópolgár céduláját elkérte és részben arra célozva, hogy az adóügyeknél szolgálatára lesz, másrészt a legszemérmelenebb cinizmussal fenyegette meg a szavazni akaró iparosokat, hogy ha nem szavaznak munkapárti listáival, egy a várostól többé munkát nem kapnak. Ily módon vette el szinte erőszakkal Matkovics Rókus szobafestő szavazólapját és nyomott a kezébe egy munkapárti „Flusszpapíros.”

A választások *titkos* jellege — a választási elnökök ténykedései folytán megsértettek ugyan mind a három választási kerületben, de mégis a legvértelmezőbben a II. vál. kerületben. És *Dr Szlezák Lajos* volt a választási elnök, aki különben bármely keleti kényurnak is becsületére való jelleget adott az egész választás lefolyásának. Az ő feje gondolt ki minden jogtalanságot és az ő keze, deszpota szelleme, caesari hajlama hajtott végre minden törvényteleniséget — örök dicsőségére a törvényhozónak, a népképviselőnek!

Szlezák Lajos dr. választási elnök, amikor átvette a szavazatlaponkat: azokat nem dobta be azonnal az urnába, hanem kezében tartva, összevissza forgatta mindaddig, míg azok hátuljáról tudomást nem szerzett afelől, hogy a választó kire szavazott le. Ha pedig így tudomást nem szerezhetett: akkor az asztal alatt kibontotta a szavazati lapokat és nézte meg azt, hogy a választó hova szavaz. Így nézte meg az asztal alatt Szabó György, Rados Elemér, Barczal János, Horvát Lajos, Vig Vilmos, Milla Ferencz, Pacsiracz János, Grosz Antal, Brezina Antal, Weisz Albert, Tandori József, Ambrózy István és még számtalan más választó szavazólapjait.

Megjegyezzük, hogy az urna *nem az asztalon* állott, hanem *Dr. Szlezák* választási elnök és dr. Szabó Lajos helyettes választási elnök széke között, egy külön széken az asztaltól eltakarva (mint-

egy az asztal polgár egy szavazatlapon leteszi-e az — és azt

A szavazás választás foglalatosság alatti kinyitott, hogy tartalmazza forgatta, Volt eset, melleti törlés az ellenzéki tetésére való lenzéki szavazás és csak kinyitott, itt a lapját vascsillagozták hogy kinyitottól senki

Nincsen jobban tud Szlezák szavazó Brezina Tandori György, a hihetetlen movits férfiak fel egy auto

Hogyan Lajos azt, hogy a hivatalnok közzét a melyekke a munka törölttisztező vörös-kéllő munkaláhuzás választási iratok könnak

„A nek tek megsemmisítendő jegyzőkönyv megszar határoza

Az választás szavazatlapon kerületben elnök és választási minden választás tekintti ilyen pedig tal, ott róság i nül me

Törvény

A titkos választásnál külön egy ilyen a köröz

egy az asztal alatt) úgy, hogy választópolgár egyáltalán nem láthatta azt, hogy szavazatlappal az elnök mit csinál: beleteszi-e az urnába, vagy nem teszi bele — és azt teszi-e bele, vagy mást?

A szavazatlappal Dr. Szlezák Lajos választási elnök mindig az asztal alatt foglalatzkodott, — és amikor az asztal alatti kinyitott szavazatlappal meggyőződött, hogy az nem a munkapárt jelöltjeit tartalmazza, akkor a szavazatlappal addig forgatta, míg annak tartalmát meg tudja. Volt eset, hogy a szavazati lapot az urna melletti földre ejtette és csak Kincses Endre, az ellenzék bizalmi férfiának figyelmeztetésére vette fel. Volt eset, hogy egy ellenzéki szavazatlappal az asztalon felejtett és csak később avval a fölkiáltással, hogy Nini, itt van egy szavazatlappal: annak hátlapját vastag kék ceruzavonással megcsillagozta és az urnába beletette. Ámde, hogy kinek a szavazatlappalja volt az: arról senkinek se felelt.

Nincs az a manipuláns őrmester, aki jobban tudott volna manipulálni, mint Szlezák választási elnök, — tanuk erre leszávozó polgárok, de tanuk különösen Brezina Antal, Fűr Imre, Szabó Sándor, Tandori József, Szabó György, Koroknay György, Baksa János és amidőn az ellen a hihetetlen törvénytelenesség ellen dr. Adamovics István s Kincses Endre bizalmi férfiak felszóltak, óvást emeltek: mindezt egy autokrata göggyével utasította vissza.

Hogy mindennek következtében Szlezák Lajos választási elnök mennyire tudta azt, hogy ki hova szavazott, az kitűnik a hivatalos választási névjegyzékben eszközölt azokból a följegyzésekből is, amelyekkel az ellenzéki szavazókat vörös, a munkapártiakat pedig kék ceruzával, a töröltlistával szavazó ellenzéki választót vörös-kék, a szintén töröltlistával szavazó munkapárti szavazót pedig kék-vörös aláhúzásokkal jelölte meg. Ez a jegyes választási névjegyzék ott van a választási iratok közt és ez kiálló analóg példája annak a Közigazgatási Birósági döntvénynek, amely kimondta, hogy:

„A szavazás titkos jellege megsértettnek tekintendő és a választás megsemmisítendő akkor is, ha a szavazólappal a jegyzőkönyvbe beírt sorszámai szerint megszámoztatnak.“ (K. B. 394) 1902. sz. határozat 363. f. sz. döntvény.

Az I. és III. választási kerületben a választási elnökök szintén megnézték a szavazatlappalokat, különösen a III. választókerületben, ahol Vilics Márk választási elnök és Sztéfanovics Zsárkó dr. helyettes választási elnök kivétel nélkül megnézték minden szavazatlappal. A törvény a választás titkosságát a legelső feltételnek tekintti a szavazásnál és ahol titkos jelleg ilyen galád módon megsértett, megpedig leginkább a választási elnökök által, ott a választás a Közigazgatási Biróság idézett döntvényei szerint feltétlenül megsemmisítendő.

III.

Törvénytelenések a bizalmi férfiak kijelölése körül.

A választás nyilvános s a szavazás titkos jellegének brutális megsértésén kívül nincs a választásra vonatkozó törvénynek egyetlen paragrafusa sem, amelyen a választási elnökök és kortes hadai köröszül nem gázoltak volna.

A törvény parancsolja, hogy: „A választók a választás megnyitásakor a küldött mellé négy bizalmi férfit jelölnek ki maguk közül“ (1886: XXI. t. c. 38 §.)

Tehát kik jelölnek ki maguk közül bizalmi férfiakat? választók jelölnek ki — mondja a törvény. Már most van egy Közigazgatási Birósági döntvény, amely a következőket mondja ki: „A bizalmi férfiak a választási helyiségekben nem jelölhetők ki, ha az összes megjelent választók befogadására nem elég“ (K. B. 3002) 902. sz. hat. 420. sz. döntvény). Vagyis akkor, amikor a bizalmi férfiak a választók közül kijelöltek, akkor az összes választók jelen lehetnek, úgy, hogy ha azok a választási helyiségben mindnyájan be nem férhetnek: akkor a jelölés kívül a szabadban eszközözendő. Ámde a törvény és a Közigazgatási Biróság eme rendeltetéseinek hogyan lehetett volna eleget tenni Ujvidéken, ahol nemcsak a választási helyiségek, hanem még az azokhoz vezető utcák és terek is már reggel 8 órától fogva rendőrkordonokkal voltak elzárva a választók — igaz ugyan, hogy csak az ellenzéki választók — elől?

Nem is lett elégtéve és az ellenzéki választók bizalmi embereit nem a választók hanem maguk a választási elnökök jelölték ki. E tekintetben elkövetett törvénytelenések pedig a következőképpen alakultak ki:

Az I. választási kerületben Zanbauer Ágoston és Ludvig József jelöltettek ki az ellenzéki választók bizalmi férfiak gyanánt, de amidőn Ludvig József pár percet távozott a választási helyiségből, mindenki gondolhatja, hogy miért? akkor Dietzgen Gábor választási elnök Schubert Mártont, a munkapárt egyik fogdmegjét nevezte ki az ellenzék bizalmi férfiakul, Ludvigot pedig, mikor visszajött: a teremből kiutasította. Értsük meg jól, és ne nevesünk: Schubert Mártont, a munkapárt legelső terrorisztikus főkortesét! Mint mikor a macskára bízzák a hájat!

A II. választó kerületben Dr. Szlezák Lajos választási elnök az ellenzék egyik bizalmi férfiak gyanánt bejelentett Lovrekovich Ferenc-et nem fogadta el.

De a törvénytelenesség valóságos kulminált a III. választási kerületben, ahol Vilics Márk választási elnök 9 órakor megnyitva a választást, az ellenzéki választók bizalmi férfiakul 2 munkapárti embert jelentett ki. Amidőn pedig ez ellen az ellenzéki választók közül dr. Hadzsi Koszta és Tyoszi Milán tiltakoztak: akkor az elnök azt felelte, hogy ő a bizalmi férfiakat már a választás megnyitása előtt kijelölte, a tiltakozókat pedig a választási helyiségből kiutasította, majd rendőrökkel kivezetette és ennek következtében az egész választás az ellenzék bizalmi férfiak és törvényes ellenőrzése nélkül folyt le.

Nem tekintve itt az egyéb törvénytelenéseket, mintha csak Vilics Márk, a választási elnök ebbeli eljárására mondotta volna ki a Közigazgatási Biróság, hogy:

Törvényhatósági bizottsági tagválasztásnál a bizalmi férfiak kijelölése a törvény értelmében a választásnak olyan kiegészítő része, amely reggeli 9 óra előtt érvényesen nem fogantatható és ezen az alapon a választás megsemmi-

sitendő. (K. B. 3002/902. sz. hat. 420. f. sz. döntvény)

Ugyanazt a törvényteleneséget követte el Szlezák dr. aki már 1/2 9 órakor reggel érvényesen fogantatosította a bizalmi férfiak kijelölését, sőt már 1/2 9-kor vissza is utasította az ellenzéki polgárok által bejelentett Lovrekovich Ferenc bizalmi férfit. Erre tanukul bejelentjük Lovrekovich Ferenc-et, dr. Lustig Nándort, Dr. Adamovich Istvánt és Kincses Endrét.

IV.

Törvénytelenések a szavazatok nyilvános összeszámlálása körül.

Törvény parancsolja, hogy: a szavazatok összeszámlálása nyilvánosan történik.

Tehát nyilvánosan, — ámde történetelt-e nyilvánosan a szavazatok összeszámlálása akkor, amikor éppen a választás nyilvános jellege koboztatott el — mindahárom választási kerületben?

A II. választó kerületben Szlezák Lajos eleinte egyetlenegy választót sem bocsátott be a szavazatok összeszámlálásához, később azonban néhány ellenzéki polgárt, szám szerint előre megállapítva: „Legfeljebb tízet“ mégis beengedett a választási helyiségbe, ezt pedig, mint mondotta, különös concessió képpen teszi, amikor Makk István, Gógös Árpád, Varga György, Brezina Antal, dr. Vermes Imre, Varga Béni és még sokan jelen akartak lenni a szavazatok összeírásánál: azokat a választási elnök parancsával ellátott rendőrök, hivatkozással a választási elnök parancsára, nem engedték be a választási helyiségbe.

Hogy ez így volt, hivatkozunk a fennebb említett tanukon kívül Dr. Lusztig Nándor, Dr. Adamovich István, Kincses Endre, Mayer József, Reiner Rezső Vasdényei Gábor rendőrkapitány, Varsányi György rendőrőrmester és számos tanura.

Hivatkozunk Dr. Gál Ödön munkapárti jelöltre is, aki szemtanuja volt, mikor Dr. Vermes Imre ellenzéki polgártársunkat nem akarta a szavazatok összeszámlálásához bebocsátani és aki Vermes dr.-t a választási elnöktől kapott bárcájának varázserejével a rendőri kordonon keresztül vezette.

Már pedig kimondja a közigazgatási bíróság, hogy: Ha a törvényhatósági bizottsági tagválasztásokon a szavazatok összeszámlálásánál a nyilvánosság kizárattott és ha a választás ez okból megátamadtott: a választást még akkor sem lehet érvényre emelni, ha az eredmény helyessége egyébként nem esik kétségbe. K. B. 3859/908 sz.h. 778. f. sz. döntvény.

Ha tehát a választás megsemmisítésére száz és egy ok nem volna: a közigazgatási bíróság idézett döntvénye szerint a választások ezen alapon is feltétlenül megsemmisítendőek, még pedig mind a három választási kerületben.

V.

A törvénytelenések végtelenségig.

Az eddig elősorolt kardinalis törvénytelenéseken kívül egész sora van azoknak a konkrét törvénytelenéseknek is, amik egyes esetekben követték el és amik ha nem is alkalmasak mind a

választás megsemmisítésére, de arra alkalmasak, hogy karakteristikus darabont — uralmi képét nyujtsák a lefolyt választásoknak.

Ezek közül talán az a legjellemzőbb, hogy ellenére annak, hogy a rendőrkordonoktól sem a választási helyiségekhez, sem azok környékéhez a népek és az ellenzéki választóknak még távolról sem lehetett hozzá férközni: mégis Szlezák Lajos, a választás főrendezője — minden ok nélkül többször intéztetett rendőri attackot a kordonon kívül álló ellenzéki választók ellen, Ellenzéki választó az utcán meg nem állhatott és gyülekező helyükről az utcára egyáltalán ki nem teheték a lábukat.

Jellemző, hogy az attackirozó rendőrség élén tündetőleg — de elég izléstelenül — maga Szlezák Lajos állott, mintegy azt demonstrálva a nép előtt: Látjátok, milyen hatalom vagyok én Ujvidéken?

A rendőri attackok után a rendőrség továbbította Szlezák Lajos caesari parancsát, hogy ellenzéki polgárnak az utcán tartózkodni nem szabad. Ennek a parancsnak a rendőrség a legbrutálisabb módon tett eleget. Az ellenzéki gyülekező tanyákról a választó polgárok ötös csapatokban mehettek — a rendőri kordonokon keresztül — az urnához, 40-50 paszpartus munkapárti kortes tömeg között, akik direkt a lelkiismeret utonállónak rendeltettek ki. Aki nem látta, az nem hiheti el, hogy ezek a bárcás utonállók minő hajszát és támadásokat tudtak intézni az ellenzéki választók lelkiismereteinek a terrorizálására és ha lehet: meggyilkolására! Mert bár a lélekkerítők zivány támadásai sok helyen visszaverettek, de sajnos, mégis elég sokan belementek a lélekkerítő hálóba. Így pl. Schubert Márton az I. választó kerületben dicsekedve jelentette ki Gógós Árpád és Kincses Endre előtt, hogy egymaga legalább negyven ember kezéből — köztük Klein Józseftől, Keiser Ferencről, Bauman Ferencről, Matkovits Rókustól — vette ki az ellenzéki szavazatlapokat és szavaztatta le őket a munkapárt jelöltjei neveit tartalmazó szavazatlapokkal. El akarta venni Kandibó Vilmostól is, de ez ellenállott az erőszaknak és nem adta oda. Ez a Schubert Márton különben városi tisztviselő, aki nem veszi észébe azt, hogy nemcsak mindig munkapárti papsajtók lesznek a világon. Külömben Schubert Márton kérkedve hirdette és mesélte utonutólag, hogy Szlezák Lajos felhívta őt és megígérte neki a főszámvevői állást, de megmondotta neki egyuttal, hogy ennél a választásnál érdemeket kell neki hozzá szerezni. Ezekre az érdemekre pályázott tehát Schubert Márton és hiszszük, hogy a főszámvevői állásba való kinevezése nem fog késni, mert ha valaki, úgy ez az ember érdemli meg a neki megígért Judás díja!

A II. választási kerületben Gerich István kalózkodott és vette el többek között id. Gavrilovich Györgytől, Hajdu Ferencről, Tarkó Lajostól, Tomanecz Paltól és másoktól az ellenzéki szavazatlapokat, de Tomanecz birokra kelt Gerichel és szavazólapját visszavette. Tarkó Lajost pedig mert a kezébe nyomott mun-

kapárti szavazatlapal nem akart szavazni, egyszerűen nem engedték más szavazatlapal leszavazni, mire Tarkó Lajos látva a terrorizmust, szitkozódva távozott, anélkül, hogy a szavazójogát érvényesítette volna. Kottársz Károly póstástól pedig dr. Freund Ede egyik jelölt ur vette el a szavazólapját. Kottársz, hogysen munkapártra szavazzon le, látva, hogy Freund dr. és társai terrorizálják: inkább sehová sem szavazott le. Spitzer Vilmost Köningstädler Béla akarta megkeríteni, de eredmény nélkül.

Hát a visszautasítottokról beszéljünk-e? Elég volt egy hibásan beirt betű, eltévesztett házzszám, vagy 1—2 évi kórkülmbség arra nézve, hogy az ellenzéki választók visszautasítsanak az urnától. Így utasította vissza Szlezák Lajos a II. kerületben id. Hesz Frigyes házbirtokost, mert a névjegyzékben Hesz Frigyesnek van fölvéve, noha 74 éve lakik Ujvidéken, és mindenki jól ismeri és tudja, hogy csak egy id. Hesz Frigyes van Ujvidéken. Hesz pedig egyáltalán nem is létezik. Koch János borbélyt azért utasította vissza, mert Kohn Jánosnak van felvéve, noha Kohn borbély Ujvidéken nem létezik és Koch 20 év óta választó Ujvidéken. Vissza utasította Szmrák János bérkocsist, mert Szmrák Jánosnak lett felvéve, m betű helyett n, Lichl Vilmos tejárust visszautasította, mert, Lechl Vilmosnak van a névjegyzékben fölvéve. Wack Péterrel pedig az történt, hogy az elnök, amikor elvette tőle a hatósági értesítőt: azt tette bele az urnába és szavazólapját már nem fogadta el.

Nagyon érdekes, nagyon jellemző, hogy az I. kerületben a szavazatok Meurath Józsefre adtak le-és Menrath József jelentett ki törvényhatósági bizottsági tagnak. Dokumentálják ezt a választási jegyzőkönyv és a beadott szavazatlapok.

A törvény szerint a választás folyamáról és annak lényeges mozzanatairól jegyzőkönyv veendő fel, amelyet a bizalmi férfiak is aláírnak. A december hó 11-én lefolyt választásokról felvett jegyzőkönyvek azonban egyetlenegy választási kerületben sincsenek a bizalmi férfiak által aláírva. De hiányzanak azokból a választás lényeges mozzanatai is, már pedig kimondja a Közigazgatási Biróság, hogy:

„Ha a törvényhatósági bizottsági lagválasztásról felvett jegyzőkönyv a választások lényeges mozzanatait nem tartalmazza, a választás megsemmisítendő.“ (K. B. 1052/902. sz. h. 374. f. sz. döntvény.)

Végül a választás már azért is megsemmisítendő, mert a választó polgárok névjegyzékének törvénytelen összeállítás és kiigazítása ellen jogorvoslati használatot, amely még mai napig sincs elintézve, tehát nem volt oly jogerős névjegyzék, amelyből választani lehetett volna.

Ezt a fontos ténykörlményt is itt külön is panasz — fölszólamlásunk tárgyává tesszük, mert a választók névjegyzéke nem az előző évben, hanem a legnagyobb sebtében a választás előtt pár nappal előbb állítottatott egybe.

Már pedig a Közigazgatási Biróság a következőképpen mondaj ki:

„Ha a törvényhatósági bizottsági tag választás nem az előző év folyamán szabályszerűen összeállított választói névjegyzék alapján hajtattott végre: a választás megsemmisítendő“ (K. B. 1865. 1899. sz. h, 226. f.)

E tekintetben különösen az is sérelmes, hogy az igazoló választmány évtizedek óta az I. és II. kerülethez tartozó földterületeket minden törvényes ok nélkül, sőt annak ellenére az V. kerülethez csatolta és ez által ezen nagy területen lakó szintiszta magyar választókat a magyar kerületbe való szavazati joguktól megfosztotta. A névjegyzéknek ezen törvénytelen összeállítás ellen felebbezésel éltünk, a felebbezésnek egy másolatát C. alatt idecsatoljuk. Ezt a leghallatlanabb visszaélést azzal követték el, hogy a törvényhatósági választók névjegyzékébe felvettek 72 olyan tisztaistványfalvi lakost és pedig a III. választókerületbe tartozó szavazati joggal, de akik Ujvidéken egyáltalán nem bírnának választó joggal, mert nem laknaka város területén, sőt Ujvidéktől teljesen független Tisza-István falvának lakosai. Így tehát mind a 72 szavazat törvénytelen szavazat volt és ezen a címen is kérjük mind a három választókerületben a választás megsemmisítését.

Tekintetes Igazoló Választmány, egy katiniláris korszaknak szörnyü képét tártuk elé, de gyöngye erőnkhez képest, csak dióhéjban. Amde ha van még törvény Magyarországon és etikai érzék a felsőbb hatóságokban, mi nem kételkedünk, hogy a Tekintetes Igazoló Választmány ezt a választást mind a három kerületben meg fogja semmisíteni,

és városunknak országosan feldult becsületét helyre fogja állítani.

Ujvidek 1911. december hó 25.

Teljes tisztelettel (aláírások)

HIREK.

Vár. törvényhatóságnak ma esütörtök, jan. 4-én rendes havi közgyűlést tart. Napirenden 27 tárgy áll, ezek közt a szakbizottságok megalakításán kívül min. leiratok, vár. terület elidegenítése iránti kérvények, továbbá a város szabályozási terv és építési szabályrendelete, valamint a tanítók és szüléslésznök fizetésemelése iránti tanácsi előterjesztések s a legfontosabb tárgy a vízvezeték- és csatornázási tervek kidolgozása.

Kaszinói közgyűlés. Az ujvidéki Magyar Kaszinó ezidei közgyűlését 1912. évi január hó 7-én vasárnap délután 3 órakor fogja saját helyiségeiben megtartani, a következő tárgysorozattal: 1. Titkár jelentése az 1911. évi működéséről. 2. Pénztári jelentés. 3. A számvizsgálók jelentése. 4. A tisztikar és választmány megválasztása. 5. Esetleges indítványok. Abban a nem remélt esetben, ha jelen közgyűlés határozatképes nem lenne: január 14-én délután 3 órára ugyanazon tárgysorozattal újabb közgyűlés tartatik, amely tekintet nélkül a megjelentek számára, érvényes határozatot hoz.

Kinevezés. A belügyminiszter Dr. Belohorszky Adolf közig. gyakornokot anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki Profuma Róbert helyébe, aki ezen állásáról lemondott.

Eljegyzés. Ujhelyi Jenő, Lemberger Károly bécsi cég utazója eljegyezte Kohn József tekintelyes berlini gyáros leányát, Helént.

Cégváltozás. A butoripari termelő szövetkezetek értékesítő központja ujvidéki butor-raktárának eddigi bizománya: **Lenkei Imre** a cégből f. január 1-ével kilépett s említett bizomárnyi butor-raktárnak ezentúl **Dormann és Leitner** a törv. bej. cége. Lenkei Imre ismét folytatja jó hírnévnek örvendő asztalos-mesterségét.

Ujvidéki zeneszerző operájának sikere. Szombaton este előadták a szerb színházban Baics I. zeneiskolai igazgató egyfelvonásos operáját, melynek címe Szemberia Ivó. Az operának nagy sikere főleg a szép eredeti exotikus szláv motívumokban, szép hatásos karokban és táncokban, mesteries instrumentációban és a darab hatásos szövegében áll. Baics I. ezen kompozícióját múltán besorozhatjuk Mascagni és Leoncauallo híres Cavalleria és Bajazzo operái közé és reméljük, hogy ezen sikeres kompozíciója bejárja a művelt zenevilágot. Felhívjuk a budapesti opera igazgatóságát ezen magyarországi zeneszerző művére, mely eredetisége és zeneléte által méltó a magyar kir. operának előadására.

Butoripari termelő szövetkezetek. Értékesítő központjának bizománya raktára f. é. január 1. kelettel a következő körlevelet bocsátotta ki: Van szerenesénk tisztelettel értesíteni, hogy az itteni piacon, Duna-utca 10. szám alatt egy Bizomárnyi butor-raktárt létesítettünk az összes, jó hírnévnek örvendő gyártmányainkból. A bizomárnyi eladással megbiztuk Dormann és Leitner urakat butor-telep tulajdonosokat. Midőn t. Cimet felkérjük, hogy erről tudomást venni és raktárunkat megtekinteni sziveskedjék, biztosítjuk, hogy árunk kitűnő minőségéről, dús választékáról és a legszolidabb akkról, meg fog győződni. Bármily felvilágosítással a legnagyobb készséggel szolgálunk és midőn raktárunk megtekintésére újból van szerenesénk felkérni, maradunk kiváló tisztelettel Butoripari termelő szövetkezetek értékesítő központjának bizomárnyi raktára Dormann és Leitner törvényesen bejegyzett cég.

Egy magyarfaló lap kirohanása Cserevénkán jelenik meg egy német lap: "Süd-bátskaer Zeitung" címén, mely messze a Bácska határain túl is, magyarfalásáról, hazai és nemzetellenes izgalmairól ismeretes. Ez a magyarországi sajtónak szegényére való lap, mely a sokat gáncsolt magyar állam hipotézis elnézésének köszönheti lételetét, el van keseredve, fel van háborodva, hogy a "Határőr" ez ág. hit. ev. lelkészválasztással foglalkozó cikkében Fábry ellen foglalt állást. Természetesen találjuk, hogy "similis simili gaudet" alapján szeretettel melengeti kedvenc munkatársát. Hát az ellen semmi kifogásunk, örvendjenek egymásnak, egy szót sem vesztegetünk rájuk! De mikor nem is tudja, hogy azt a gyomrában fekvő cikket ki írta és cáfolat-meggyőzés helyett főleg a "Határőr" szerkesztőjének személyével foglalkozik s német szülőktől való származását említi szemrehányásként. Továbbá hogy régi szabad-elvű párti voltára függetlenségi lett, ezzel engedje meg t. lapjáról-épenséggel nem győz meg senkit sem arról, hogy Fábry megválasztása közmelegnyugvást kelt. Hogy pángerman, ezt nem is mondtuk róla határozottan, hisz pánszlávnak is elismerjük, no de ez a gyöngéje és hogy a S. B. Zeitung munkatársa, legkiseb büne volna. Mi le nem tagadható hazafiatlan, magyarellenes érzületét kifogásoltuk első sorban, továbbá, hogy nincsenek meg benne az ujvidéki ág. hit. ev. lelkészi állásra képesítő szellemi és lelki tulajdonságok. Ezt fentartjuk továbbra is azzal a kiegészítéssel, hogy Cserevénka, vagy más kis falu beérhetné Fábryval, de Ujvidék városának nem kell, s ha van igazság, mely a jog és törvényhez tartja magát, az arra illetékes fórum meg fogja hozni az ág. hit. ev. lelkészválasztásról szóló szabályrendelet 19. §-ának megfelelő igazságos ítéletet még ha a S. B. Z. felfordulásig prűszköl is tőle!

A finác és katoná. A hadsereg Rendeleti Közlönyének legutóbbi híradása szerint ezentúl a m. kir. pánzügyőrök is katonaszámba mennek s a katonák, esendőrök szalutálni tartoznak nekik.

Budapest szálloda Szeged, Aradi u. 6. (Tisza nagyszálloda függeléke.) Bejárat a Klauzál téri villamos vasút megállójától. Udvari szoba személyenként világitással és kiszolgálással K. 1.60 Utcai szoba személyenként villanyvilágitással és kiszolgálással K. 2.40. Ugy az utcai, mint az udvari szobák tiszták és világosak. A környékbeli közönség kedvelt szállója. 4-52

"A Bácsmegeyi Egyetemes Naptár" címen Lévai Lajos szerkesztésében az 1912 évre rendkívül hézagpótló munka jelent meg 200 oldal tartalommal. E naptár, mely nem sablonos száraz tartalommal, nem kiköleszött üres közleményekkel lép eléünk, hanem szűkebb pátriánkat érintő és érdekítő tartalommal közsönt be, megszólaltatja megyénknek ismert tollforgatóit, a mivel így közelebb hozza az írókat az olvasóhoz, mert így évről-évre módjában lesz a közönségnek megismerkedni vármegyénk irodalmi munkásaival, a kiket egyébként szétszórt tevékenységű különböző terein alig találhatna fel. Bizonyára nem túlozunk, ha a Bácsmegeyi Egyetemes Naptár ezen részét különösen becsesnek jelezzük, mert hiszen éppen ebben különbözik előnyösen az általános formákba öntött száz, meg százféle naptártól. A szokásos naptári és időszámítási rész után betűrendes névnapjegyzék következik 18 hasábnyi tartalommal. Ezt az európai urakodók jegyzéke követi, majd egy a mindennapos ipari és kereskedelmi életben nélkülözhetetlen tájékoztató táblázat a legújabb pósta és távirat tarifákból. Ebben a bürokratikus világban nagy szolgálatot teljesít minden embernek a bélyeg és illeték törvény fontosabb utasításainak közlése. Közli a törvénykezési számadásokat is. Szükséges és a megyei közlakóságot bizonyára közelről érintő fejezet a vármegyei ezimár, a mely teljesen megbízható és legújabb adatok felhasználásával készült. Tartalmas része a Naptárnak ezután az, a mely járasonként minden község tisztikarát, orvosok, ügyvédok, papok névsorát, takarékpénztárak, társaskörök és egyesületek címterát adja, kibővíve a község nevezetességének és az elmúlt év főbb eseményeinek felsorolásával, ugy a lakosság számának és a választópolgárok számának felmérésével. Ugyancsak részletes adatokat nyújt az önálló városokról. Ezt követi az irodalmi rész, a melyhez hangulatos előszót írt a szerző: Lévai Lajos. Ezt követi a Humor fejezet a alatt több apróság jórészt illusztrálva. Majd végül Köz-

hasznu tudnivalók vannak. E szöveg között több illusztráció szolgálja az szemnek is jóleső változatosságot. A 200 oldal tartalmu "Bácsmegeyi Egyetemes Naptár" ára fűzve 1 kor. egész vászonba kötve 2 kor. és megrendelhető Lévai Lajos könyvkiadóhivatalában Óbessén és minden hazai könyvkereskedésben.

Az emberiség jötevői voltak

és maradnak is sokáig Fáy valódi szódeni ásványpasztillái, a melyek 25 évvel ezelőtt szálltak ki először a világba és vitték szét a szódeni gyógyítóforrások hatását a távolba. Számtalan emberen segítettek, a kiket hurut, köhögés, rekedtség, elnyalkásodás gyötör s ma már annyira el van terjedve, hogy mindenütt ismerik és használják. Fáy valódi szódenije 1 korona 25 filléért mindenütt kapható.

Felelős szerkesztő: **Zanbauer Ágoston.**

Laptulajdonos az ujvidéki függetlenségi és 48-as párt.

Milliók használják.

KÖHÖGÉS

rekedtség, hurut, elnyalkásodás, görcs-és számarköhögés ellen

KAISER

meil-karamellait a „3fenyövel.”

6050 közjegyzőileg hitelesített orvosi és magán bizonyítványok tanuskodnak a biztos sikerről.

Felette izletes, kellemes bonbonok.

Csomagja 20 és 40 fill. doboz 60 fill. kapható: Herczeg István, Grossinger János, Küchler Béla gyógytáraiban, Stefanovics Ly. fia, Petrovics és Popovics kereskedéseiben, Klein Oszkár droguistánál, Strasser István gyógyysz. Karlóca, Kocziák Ruma, Ihrig C. Ratais örökösei Apatin, Brodski, Adamffy gyógyysz. Pétervárad, Kujaschkovic Mitrovica, Hainis A. India, Hondl J. Ruma Wagner A. Dobricza, Peternik Ottó Ujszlankamen, Gebauer Emil gyógyysz. Bács. 3-20

Ingyen!

kap egy szépen kifaragott

gramofont,

aki 10 drb. a legjobb és

legfinomabb nagy dupla

oldalú

hanglemez

vesz 40 koronáért

Riesz Jánosnál

Ujvidék.

II. Rákóczi Ferenc u. 20.

Meghívó

Szlovák bank részvénytársaságnak Ujvidéken
V. évi rendes közgyűlésére,

mely f. é. január hó 22-én délelőtt 11 órakor az intézet helyiségében a következő

T Á R G Y S O R O Z A T

mellett megtartatni fog.

1. A közgyűlési elnök megválasztása.
2. Igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése, zárszámadások megvizsgálása és a tiszta nyereség felosztása.
3. Az igazgató az aligazgató és a három igazgatósági tag megválasztása három évre.
4. Három felügyelő bizottsági rendes- és két póttag választása három évre.
5. Három bírálóbizottsági tag választása három évre.
6. A könyvelő megbízása a cég jegyzésével.
7. Esetleges indítványok, melyek azonban az alapszabályok szerint 8 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnak írásbelileg bejelentendők.

Ujvidéken, 1912. január hó 1-én.

Az igazgatóság.

Szlovákbank részvénytársaság — Ujvidéken.

Tartozik (Vagyon)	Mérlegszámla	1911 december 31-én	(Teher) Követel	
Pénztári készlet	7705 56		Részvénytőke	250000 —
Értékpapírok	8300 —		Tartaléktőke	19306 67
Váltók	68828 78		Betétek	—
Kötelezvények	17233 50			318959 60
Ingatlanok	30600 —		Annuitásos kölcsön	19443 72
Póstatakarékpénztár	1610 83		Visszszámítás	132320 —
Folyószámlák	10937 38		Folyószámlák	2758 69
Különféle adósok	2682 14		Átmeneti kamatok	9247 62
Üzleti berendezés	1800 —		Tiszta nyereség	17700 86
Óvasköltségek	3 27			
Átmeneti visszszámítási kamatok	808 50			
	<u>769737 16</u>			<u>769737 16</u>

Tartozik (Veszteség)	Nyereség és Veszteségszámla	1911 decemer 31-én	(Nyereség) Követel	
Betéti kamatok	9866 72		Váltó kamatok	49486 39
Visszatérített kamatok	25 50		Kötvények kamatai	1311 50
Folyószámla-kamatok	234 58		Értékpapírok kamatai	155 —
Tartaléktőke-kamatja	742 65		Lakbér	240 —
Annuitásos-kamatok	975 65		Jutalék	89 07
Visszszámítási kamatok	9550 68		Áthozat a 1910. évből	108 03
Adók és illetékek	4946 33			
Adó a betéti kamatok után	321 34			
Fizetések	34 0 —			
Üzleti költségek	3631 86			
Tiszta nyereség	<u>17700 86</u>			<u>51389 99</u>
	<u>51389 99</u>			

Az igazgatóságért: *Dr. Krno Milos s. k.*A könyvelésért: *Rástocky László s. k.*A felügyelő bizottságért: *Seberini Vilmos s. k.*

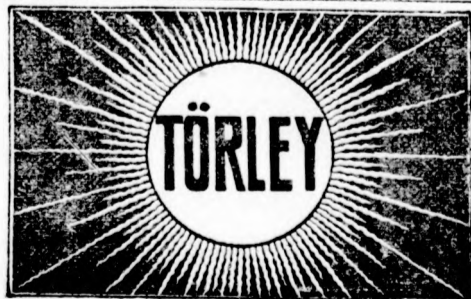
Vedjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

póteka

egy régióknak bizonyított házi-szer, mely már sok évtized óta legjobb bedörzsölésnek bizonyult kőszerevények, oszónál és meghűléséknél.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt vásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan termékeket vegyünk meg, melyek a „Horgony” vedjegyvel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozban vannak csomagolva. Ára üvegekben: K—80, K1 40 és K2—és üvegeiben minden gyógyszerzetben kapható. Főraktár: Török József gyógyszerész. Budapest 31. Richter gyógyszerháza az „Arany oroszlánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5. neu.

Irodai gyakornok,

aki magyarul és németül tud, azonnali beépésére Böhm Armin árú ügynökségi irodájába kerestetik.

Hirdetések felvétetnek és olcsón számíthatnak a Határőr kiadó hivatalában

Egy háztellek

Eladó. Közelebbit:

Alkotmány utca 40.

3-3